
A co vy před třiceti lety?

A co vy před třiceti lety?

Palčivé místo výuky historie jsou novodobé dějiny. Učitelé se k nim mnohdy vůbec nedostanou. Buď z nedostatku času, nebo záměrně, protože si nejsou jisti, jak je vlastně mají vykládat.

Pedagogové rádi učí staré dějiny, protože se dobře vykládají a děti to baví. „Je to skutečně tak, že se jim do novodobé historie příliš nechce,“ potvrzuje Zdeněk Beneš z Filozofické fakulty UK.

„Mimo jiné i proto, že se mohou dočkat otázky: A paní učitelko, co vy jste dělala v sedmdesátém roce? To není nic proti kantorům, to se týká nás všech. My všichni tuto otázku občas dostáváme,“ soudí Zdeněk Beneš. Na obranu pedagogů říká, že jim chybí čas a literatura, která by jim pomohla se v moderních událostech zorientovat.

„Statistický český kantor je padesátiletá žena a těžko můžeme chtít po matce, která se stará o rodinu, aby týdně seděla dvacet hodin v knihovně a studovala různé prameny a literaturu,“ tvrdí Beneš.

Učitelé proto podle něj potřebují publikace, které jim shrnou poznatky z dostupných knih.

Učitel Gymnázia v Jeseníku Tomáš Svoboda tvrdí, že ani on, ani jeho kolegové s novodobým dějepisem nemají problémy a snaží se mu věnovat. Kvůli malému časovému rozsahu to jde ale ztěžka. „Dříve se na gymnáziích dějepis učil čtyři roky a teď musíme stejnou látku stihnout ve třech letech,“ argumentuje.